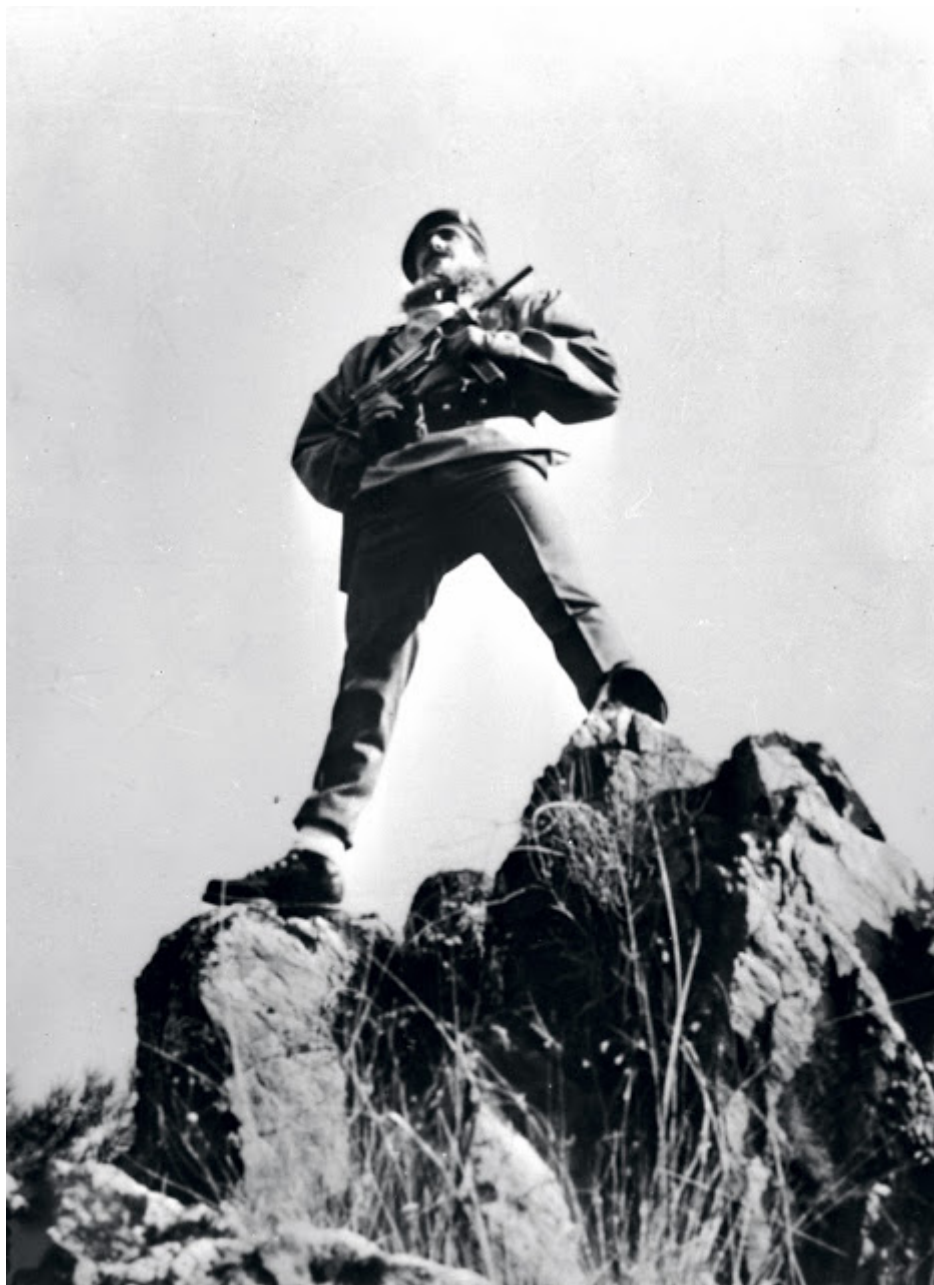
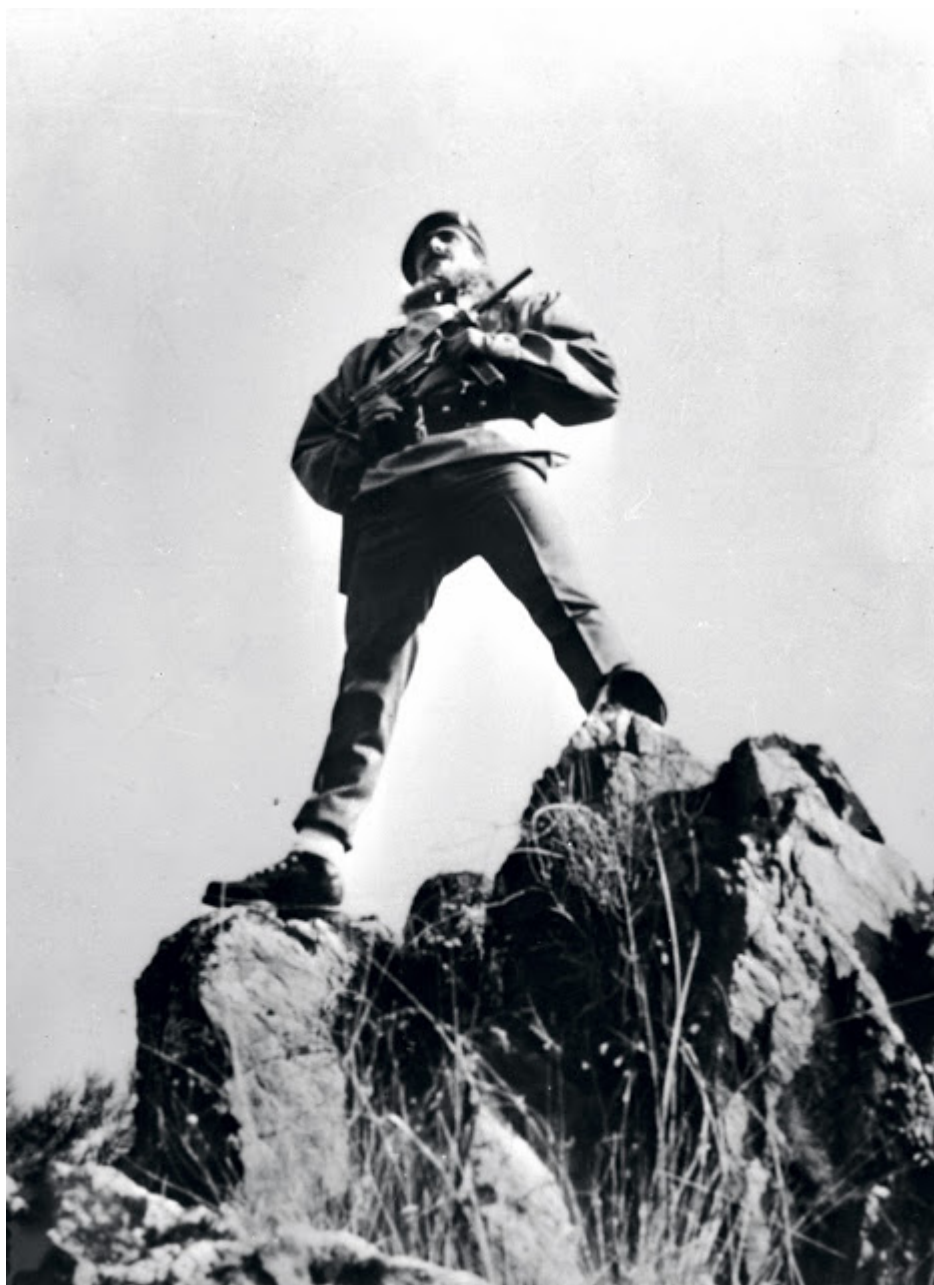


22 Αυγούστου 2017

Η Ε' Μοίρα Καταδρομών... Η μάχη στο Ύψωμα Λέσιτς! (Αύγουστος του 49)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)





Αυτές τις μέρες του Αυγούστου, το 1949 έλαβαν χώρα σκληρές και πεισματικές μάχες στο Βίτσι και στη συνέχεια στο Γράμμο. Εξελίχθηκε ή επιχείρηση «ΠΥΡΣΟΣ» μεταξύ του Εθνικού Στρατού και των Συμμοριτών του «ΔΣΕ»

»Όλες οι Μοίρες Καταδρομών, έλαβαν μέρος στις επιχειρήσεις χρησιμοποιούμενες σε «τολμηρά νυκτερινά εγχειρήματα», όπως έγραφαν τότε οι διαταγές του ΓΕΣ αλλά και των μεγάλων σχηματισμών, στις διαταγές επιχειρήσεων που κοινοποιούσαν στις μονάδες τους.

Οι καταδρομείς, ταχυκίνητοι και κατάλληλα εκπαιδευμένοι στο νυκτερινό αγώνα, χρησιμοποιούνταν για αιφνιδιαστικές καταλήψεις εδαφών τακτικής σημασίας, που

αποτελούσαν παράλληλα, ζωτικά εδάφη για τον αμυνόμενο αντίπαλο.

Η περιγραφή των μαχών έχει γραφτεί και από τις δύο πλευρές. Το ΓΕΣ, πέραν των λεπτομερών τόμων στρατιωτικής ιστορίας που εκτύπωσε, έβγαλε και ένα συνοπτικό εγχειρίδιο που περιγράφει την διεξαγωγή όλων των μαχών. Σε ό,τι αφορά τον »ΔΣΕ (Δημοκρατικό Στρατό Ελλάδας),» έχει γραφτεί το δικό του ιστορικό αφιέρωμα όπου εκτίθενται οι «αντίπαλες» απόψεις. Πολύ καλά στοιχεία για ένα μελετητή της στρατιωτικής ιστορίας εκείνης της περιόδου.

Η Ε' Μοίρα, που συγκροτήθηκε σε μεταγενέστερο χρόνο από τις άλλες, τον Απρίλιο του 1949, συμμετείχε ισάξια σε όλες τις μετέπειτα επιχειρήσεις μέχρι το τέλος του εμφύλιου πολέμου.

Στο Βίτσι, όπως και οι άλλες Μοίρες καταδρομών είχε λάβει νυκτερινή αποστολή:

«Διείσδυσις κατά την νύκτα 10/11.8.1949, εν τη κατευθύνσει ΚΟΥΚΟΥΛΘΟΥΡΙΑ-ΠΟΛΕΝΑΤΑ, χωρίον ΑΝΩ ΜΕΛΑΣ-ύψωμα 1554-ύψωμα ΜΟΡΟ και δι' αιφνιδιαστικής ενεργείας κατάληψις υψώματος ΛΕΣΙΤΣ.

Περαιτέρω κίνησις με διαταγή...»

Η Μοίρα έφτασε στη θέση Κουκουλθούρια όπου παρέμεινε κρυμμένη μέχρι το βράδυ της 10ης Αυγούστου. Με το τελευταίο φως, άρχισε να κινείται με πορεία και με σειρά λόχων 82, 81, 84, μεταγωγικά (μουλάρια) και 83 ΛΟΚ. Πέρασε το δεξί αυχένα του υψώματος Πολενάτα, που το κρατούσαν τμήματα της 22ης Ταξιαρχίας Πεζικού και συνέχισε την πορεία κατά μήκος της χαράδρας του Μελά.

Μόλις έφτασαν κοντά στους πρόποδες του υψώματος Λέσιτς, ο 82 ΛΟΚ, δέχτηκε πυρά και άρχισε να αναπτύσσεται και να ανταποδίδει. Οι άλλοι λόχοι παρέκαμψαν το σημείο συμπλοκής και άρχισαν να ανεβαίνουν την πλαγιά του Λέσιτς, η κορυφή του οποίου αποτελούσε τον αντικειμενικό σκοπό (ΑΝΣΚ) της Μοίρας.

Το ύψωμα αυτό δέσποζε της τοποθεσίας και είχε οργανωθεί αμυντικά πολύ καλά από τους αντάρτες του ΔΣΕ. Οι καταδρομείς με την κάλυψη του σκότους (δεν υπήρχαν νυκτερινές διόπτρες τότε) κινήθηκαν γρήγορα, επιδεικνύοντας την μεγάλη σωματική τους αντοχή αλλά και την τόλμη τους, με αποτέλεσμα γύρω στις 5 το πρωί της 11ης Αυγούστου, οι 82 και 81 ΛΟΚ να έχουν καταλάβει την γραμμή των υψωμάτων 1554-Μόρο και να έχουν κυριεύσει μια εχθρική πυροβολαρχία.

Σύσσωμη η Μοίρα έπιασε αυτή τη γραμμή και ξεκίνησε την τελευταία της προσπάθεια για να πιάσει την κορυφή του Λέσιτς. Παρά τις διαδοχικές τους προσπάθειες οι καταδρομείς δεν μπόρεσαν να ολοκληρώσουν την αποστολή τους.

Οι αντίπαλοι είχαν άριστη αμυντική οργάνωση και εκτόξευαν σφοδρά πυρά από τα υψώματα Λέσιτς Τσούκα και Βίγλα. Ο νυκτερινός αγώνας μετεξελιχθηκε σε ημερήσια πλέον επιθετική ενέργεια. Στις 10.30 διατέθηκε αεροπορική υποστήριξη από την πολεμική αεροπορία (Ελληνική Βασιλική Αεροπορία, ΕΒΑ) και ξεκίνησε η επίθεση με τους 3 λόχους ενώ οι άλλοι 2 παρέμειναν στη βάση εξορμήσεως, δηλαδή στη γραμμή που είχαν καταλάβει.

Η αεροπορική υποστήριξη όμως δεν κράτησε για πολύ γιατί, ...έπαθε βλάβη ο ασύρματος της Μοίρας και δεν μπορούσε να αποκατασταθεί επαφή με τα αεροσκάφη. (Να γιατί χρειάζονται πάντα εφεδρικοί).



Η μάχη συνεχίσθηκε με πείσμα ενώ οι αντάρτες διέθεσαν σε αντεπιθέσεις και μία διλοχία της Σχολής Αξιωματικών τους. Γύρω στις 12.00 το μεσημέρι οι καταδρομείς εκκαθάρισαν τα πρώτα ισχυρά οργανωμένα πολυβολεία. Οι αντάρτες πολεμούσαν με πρωτοφανές πείσμα και εξαπέλυαν συνεχείς αντεπιθέσεις εναντίον των λοκατζήδων οι οποίοι με αποφασιστικότητα προσπαθούσαν να διατηρήσουν τις καταληφθείσες θέσεις τους.

Ο αιματηρός αγώνας συνεχίσθηκε μέχρι τις 16.00 οπότε κάθε προσπάθεια των

καταδρομέων για κατάληψη του Λέσιτς διακόπηκε, λόγω σοβαρών απωλειών και της ανάγκης γι' ανασυγκρότηση.

Το βράδυ της 11/12 Αυγούστου τα τμήματα του ΔΣΕ αποχώρησαν από το Λέσιτς, προφανώς φοβούμενοι την κύκλωση από τον εθνικό στρατό και έτσι το επόμενο πρωί ανέβηκαν στο ύψωμα χωρίς αντίσταση ένας λόχος της Ε' Μοίρας μαζί με λόχο του 513 Τάγματος Πεζικού, που είχε ήδη προωθηθεί γι' αντικατάσταση των Καταδρομέων.

Η μάχη του Λέσιτς στοίχισε στη Μοίρα 8 νεκρούς και 57 τραυματίες (7 αξιωματικούς και 50 οπλίτες).

Μετά, ...μη νομίζετε ότι υπήρξε ξεκούραση! Στις 12 Αυγούστου η Μοίρα πήρε νέα αποστολή! Κατάληψη του υψώματος Λόκμα! Έτσι πάλι βράδυ από το Λέσιτς οι καταδρομείς κινήθηκαν προς το χωριό Τρίβουνο. Στις 24.00 άρχισε η νυκτερινή ενέργεια. Οι αντάρτες όμως ήταν σε συνεχή ετοιμότητα και έτσι δεν υπήρχε περίπτωση επίτευξης αιφνιδιασμού.

Με το πρώτο φως της 14 Αυγούστου ξεκίνησε ημερήσια επίθεση με υποστήριξη της πολεμικής αεροπορίας. Στις 06.30 η Λόκμα είχε περιέλθει στην κατοχή των ΛΟΚ, ενώ ο ΔΣΕ έφευγε προς Αλβανία. Άλλοι 4 τραυματίες προστέθηκαν στη λίστα των απωλειών.

Οι αντάρτες άφησαν πίσω τους 4 νεκρούς και 2 πιάστηκαν αιχμάλωτοι.

Η κατάσταση εξελισσόταν ραγδαία! Οι αντάρτες διέφευγαν από Πρέσπες προς την μεθόριο. Η Μοίρα έσπευσε μαζί τη Δ' Μοίρα να πιάσει το πέρασμα στο Λαιμό Πρεσπών.

Υπήρξε μεγάλη συμπλοκή με αποχωρούντες αντάρτες που προσπαθούσαν να διαπεραιωθούν από εκεί προς τη χερσόνησο του Πυξού. Άλλη μάχη, για να την πούμε μια άλλη φορά.

Οι κομάντος που υπηρετούν στη Μοίρα σήμερα, καλό είναι να θυμούνται τα παλιά. Θα ήταν μια καλή ιδέα να κάνουν μια εκδρομή προς εκείνα τα μέρη, όταν θα έχουν τον ελεύθερο χρόνο, για να συνδυάσουν το «τερπνόν μετά του ωφελίμου».

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Ανιχνευτής

Πηγή: veteranos.gr